

מת (באר שבע) 7400-06-25 - מדינת ישראל נ' סאן בן יטח (עציר)

מ"ת (באר-שבע) 7400-06-25 - מדינת ישראל נ' סאן בן יטח שלום באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 7400-06-25

מדינת ישראל

נגד

סאן בן יטח (עציר)

בית משפט השלום בבאר-שבע

[10.06.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

החלטה

1. נגד המשיב ואדם נוסף הוגש כתב אישום ולצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים בעניינו של נאשם 1 בלבד. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום אדם בשם מקסים היה המחזיק ביחידת דיור בבאר שבע, אולם לא התגורר בה בפועל. כשלושה שבועות עובר לתאריך 13.5.25, העביר מקסים את המפתח לדירה לנאשם 1, במטרה שימצא עבורו שוכר לדירה. בהמשך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק, קיבל נאשם 2 לידיה את המפתחות לדירה מנאשם 1, שכפל אותו, הותיר בידיה מפתח והחזיר את המפתח הנוסף לנאשם 1. בתאריך 13.5.25 סמוך לשעה 18:30 שהו שני הנאשמים בדירה והחזיקו במקומות שונים בחדר השינה סמים מסוגים שונים: 20 קופסאות קרטון שהכילו סם מסוכן מסוג דלתא9, במשקל כולל מחושב של 19.08 גרם. שלוש אריזות פלסטיק שהכילו סם מסוכן מסוג קטאמין במשקל כולל של 2.02 גרם. אריזת פלסטיק שהכילה סם מסוכן מסוג מטאמפטאמין במשקל כולל של 3.27 גרם. שקית פלסטיק ובה חומר צמחי (פטריות) המכיל סם מסוכן מסוג פסילוצין במשקל 3.84 גרם. 66 אריזות המכילות סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4,619 גרם. אריזה המכילה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 10.2 גרם. בנוסף, נמצא על הספה בדירה כסף מזומן בסך כולל של 14,940 ₪. הנאשם 2 החזיק על גופו כסף מזומן בסך 1,550 ₪, וכן החזיק במעטפה שהיתה מונחת ברכבו שחנה מחוץ לדירה כסף מזומן בסך 26,050 ₪.

בגין כל אלה מיוחסת לשני הנאשמים עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים.

2. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בגין מסוכנותו לציבור הנובעת מנסיבות המעשה ומנסיבות העושה.

יצוין, כי בעניינו של נאשם 2 לא הוגשה בקשה למעצר, או להטלת תנאים מגבילים מאז שלב החקירה.

3. בדיון שהתקיים בפניי בתאריך 9.6.25 טען ב"כ המשיב לחולשה של ממש בתשתית הראייתית, וכן לפגם הנובע מההתנהלות ביחס לנאשם 2, באופן המצדיק לשחרר את המשיב בתנאים להבטחת התייצבות בלבד, לחלופין, למעצר בית מלא בפיקוח הוריו באופקים, לחלופי חילופין, למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו.

בשל קושי בקבלת תשובות סדורות וברורות מב"כ המדינה לטענות שהועלו על ידי המשיב, באופן שיאפשר קבלת החלטה מושכלת המבוססת על הראיות שבתיק במעמד הדיון, נדחה הדיון לצורך עיון בחומר ומתן החלטה.

4. ייאמר כבר עתה, כי לאחר קריאת התיק עולה בבירור, כי קיימות תשובות טובות וברורות בחומר החקירה לטענות ההגנה. לאחר בחינת חומר החקירה ויתר נתוני הנאשמים, המסקנה המתחייבת היא כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה טובה ביחס למשיב הקושר את הנאשמים לנוכחות מודעת ומכוונת בדירה שבה נמצאו הסמים בעת המעצר. אין בחומר הראיות תסריט חלופי סביר אחר. כפי שיוצג להלן, גרסאות הנאשמים, ובפרט גרסאות המשיב מתפתחות. המשיב מרחיק את עצמו מקשר לדירה, בניגוד לראיות האחרות שבתיק ובסופו של דבר אין בשלב זה ראיות לסתור באופן מהותי את המשמעות של העובדה הפשוטה שהמשיב נעצר בדירה, יחד עם הסמים, בנסיבות שקשה להניח לטובתו כי הן תמימות ובעיקר, בנסיבות שאינן מאפשרות להניח לזכותו שלא ידע היכן הוא נמצא ומה יש בדירה.

5. להלן פירוט הדברים:

על פי דו"חות הפעולה, שוטרי הביטחון הגיעו לדירה בהוראת קמ"ן, ולפיה במקום מתגורר המשיב "וכרגע יש אצלו סמים שלא לצריכה עצמית" בתאריך 13.5.25 בשעה 18:30.

בהגיעם למקום, המשיב פתח להם את הדלת.

עם כניסתם למקום הריחו ריח "חזק מאד" של קנבוס. תועד "בנג" בשולחן הסלון.

בתוך החדר נמצא נאשם 2.

במהלך החיפוש נתפסו הסמים המפורטים וכן הכסף המפורט בכתב האישום.

יצוין, כי על פי ד"ח התפיסה נתפסו במקום, ולא רק בחדר השינה, גם מוצגים נוספים שאינם מפורטים בכתב האישום. בחזקת כל אחד מהנאשמים נתפס מפתח של הדירה.

אין מחלוקת, כי המחזיק הרשמי בדירה הוא מקסים. בתיק העתק מחוזה שכירות למשך שנה, שתחילה בתאריך 10.2.25.

בחקירתו מקסים מסר ששכר את הדירה לאחר שרב עם בת הזוג שלו אבל כעבור מספר ימים חזר לגור איתה והדירה נשארה ריקה. לפני כשלושה שבועות העביר למשיב את המפתח של הדירה, כדי שישכיר אותה למישהו אחר. ביום המעצר המשיב קבע איתו בדירה כדי לחתום על חוזה עם מישהו שהוא מצא, וכשהגיע כבר היו שוטרים במקום. בעימות שהתקיים בין המשיב למקסים, מקסים סיפר שהוא מכיר את המשיב עוד "מהגן והיסודי". לפני כשלושה שבועות השאיר במסעדה שבבעלות אחיו של המשיב את מפתחות הדירה, בעת שהמשיב עצמו היה במקום, כדי שהמשיב "יחבר" בינו ובין אדם אחר שאמור להיכנס במקומו לדירה. בתאריך 13.5.25 המשיב הגיע למשרד בו הוא עובד והם קבעו להיפגש בדירה. כשהגיע לדירה המשיב כבר היה בתוך הדירה לאחר שנכנס עם המפתח שנתן לו, ובמקום כבר היו שוטרים. המשיב עצמו אמר בעימות, שבאותו היום במסעדה הוא לא לקח את המפתחות וביום שקבעו להיפגש בדירה "דפקתי בדלת פתחו לי את הדלת לא זוכר מי אני הייתי מעורפל אני לא זוכר מי נכנסתי וחיתי למקס שיבוא...ואז באה משטרה".

כפי שיפורט גם בהמשך, דברי המשיב בעימות זה הם אחת מתוך מספר גרסאות שונות אותן מסר במהלך החקירה במגוון נושאים ובעיקר בשאלות המהותיות האם יש או אין לו מפתח לדירה, מדוע הגיע לדירה, מי היה בדירה כשהגיע למקום.

בחקירתו הראשונה (14.5.25, 03:20) המשיב לא סיפר דבר לגבי מקסים והקשר שלו לדירה אלא מסר, שנאשם 2 התקשר אליו ואמר לו לבוא אליו והוא הלך ולא מוסר כתובת. המשיב מסר שהוא לא יודע למי שייכת הדירה בה נתפס, מכחיש שיש לו מפתח של הדירה, או כל קשר לסמים שהיו במקום. בחקירה השניה מתאריך 20.5.25 (שנערכה לפני העימות עם מקסים) המשיב מסר גרסה שונה ולפיה הגיע לבית של מקסים לבקשתו של מקסים. מקסים הכניס אותו לדירה והוא חיכה לו שם "כמו חמור" בזמן שמקסים הלך לקנות שתיה ואז הגיעו השוטרים. המשיב הכחיש שקיבל את המפתח לדירה ממקסים לפני כשלושה שבועות וכן הכחיש שאמור היה למצוא עבורו שוכר. לדבריו מקסים כנראה עובד עם המשטרה ומנסה לתפור לו תיק וכן מייחס למשטרה כוונת נקם לאחר שהקלו בעונשו בתיק קודם. לדבריו מישהו חיבר לו את המפתח של הדירה לצרור וזה לא שלו.

בחקירה השלישית מסר שהגיע לדירה לאחר שחבר שלו מקסים התקשר אליו ואל נאשם 2 ואמר לו לבוא. כשהגיע לדירה נאשם 2 כבר היה שם. לדבריו אין לו מפתח למקום והוא הגיע ללא מפתח. לדבריו השוטרים הם שצירפו את המפתח לצרור שלו. המשיב מכחיש את דבריו נאשם 2 לגבי קבלת המפתח, וכן לגבי נסיבות הגעתו לדירה ומבקש עימות עם נאשם 2.

בחקירתו הראשונה נאשם 2 הכחיש כל קשר לסמים שנתפסו בדירה, או למה שנתפס ברכבו. לדבריו הוא משתמש באופן מזדמן בקנבוס, ולאחר שבדק "מאיפה אני יכול להביא ג'וינט" קפץ לדירה בה נעצר, בלי לדעת מה יש שם, לקח "פרח" ואז הגיעו השוטרים. לדבריו הגיע למקום באותו יום יחד עם המשיב, לאחר שפגש אותו בעסק של אחיו של המשיב. לדבריו, היה בדירה הזו כמה פעמים בעבר. נאשם 2 מסר ששכפל את המפתח של הדירה, לאחר שלקח את המפתח מהמשיב, והוא לא יודע למי שייכת הדירה. לדעתו פרט אליו ולמשיב אין לאף אחד מפתח של הדירה. הוא לא יודע על הסמים הנוספים שהיו שם ולא קשור אליהם.

בחקירתו השנייה נאשם 2 מסר שהוא הגיע "להתארח" בדירה. הוא לקח את המפתחות של הדירה מהעסק של אחיו של המשיב ושכפל את המפתח כדי "להתארח" במקום וזאת מבלי שידע מה יש בדירה. נאשם 2 מאשר את דבריו הקודמים שהגיע למקום כדי לקחת פרח לעשן ג'וינט. לדבריו, כשהגיע למקום המשיב כבר היה שם והוא פתח לו את הדלת. לדבריו בדרך כלל הוא מעשן עם המשיב. לדבריו הוא לא משלם למשיב אלא המשיב נותן לו ג'וינט כי יש לו קנאביס רפואי. בהמשך חוזר בו מדבריו אלה ומסר שעישן עם המשיב רק פעם אחת בעבר ובפעם הזו לא הספיקו כי הגיעו השוטרים. כמו כן חוזר בו מדבריו הקודמים שהיה בדירה מספר פעמים בעבר, ובהמשך משנה שוב את גרסתו ומוסר שהיה פעם או פעמיים. בהמשך מוסר ששכפל את המפתח כי רצה להביא לשם בחורה והמשיב אמר לו שיש לו דירה לכמה ימים אותה קיבל מהמתווך. נאשם 2 לא מכיר את מקסים ומסר שלא היה במקום כשהמפתחות הגיעו לבית העסק. נאשם 2 מכחיש את דברי המשיב שהוא זה שהתקשר להזמין את המשיב לדירה.

בעימות שהתקיים בין שני הנאשמים מסר נאשם 2 שקבע עם המשיב להיפגש בדירה "לעשות שאכטה". כשהגיע למקום, המשיב כבר היה בדירה. כמו כן מסר שלקח את המפתח מבית העסק של אחיו של המשיב, והמשיב לא אמר על זה כלום. כן חוזר על דבריו בחקירה שהמשיב אמר לו שקיבל את המפתח מהמתווך, והמשיב אמר לו שיש להם דירה ליומיים שלושה והם תכננו להביא לשם "בחורה".

המשיב סתר את הדברים ומסר שהגיעו לדירה לאחר שמקסים חייג אליו, ושהוא ונאשם 2 הגיעו למקום יחד. לדבריו "מקסים עשה לנו כיפה אדומה" וכן לא אישר שאמר לנאשם 2 שקיבל מפתח מהמתווך.

6. המפורט לעיל מלמד, כי הנאשמים נעצרו בדירה בה נתפסו כמויות הסמים המפורטות לעיל בנסיבות המלמדות על מודעות מלאה להתרחשות בדירה. הגרסאות המתפתחות והמשתנות של הנאשמים אינן מחלישות את עובדת הבסיס הברורה הזו וניתן לקבוע בבירור כי קיימות ראיות לכאורה ללא חולשה בהן. די באמרתיהם של מקסים ושל נאשם 2 כדי לסתור בשלב דיוני זה את טענת המשיב כי לא היו לו מפתחות הדירה וכי הופלל על ידי המשטרה. גם הטענה שהגיע למקום זו הפעם הראשונה נסתרת על ידי נאשם 2 עצמו. טענתו כי הגיע לדירה לבקשת נאשם 2 נראה כי נזנחה בהמשך החקירה, ומכל מקום לא חזר עליה בעימות עמו. גם הטענה שמקסים התקשר אליו כדי שיבוא למקום מסיבה שלא ידועה לו נראה כי נזנחה בהמשך.

אשר על כן לא מצאתי כי קיימת חולשה ראייתית בעניינו של המשיב.

7. המעשים המתוארים בכתב האישום מקימים עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה משמעותית, נוכח סוגי הסם, גיונם, הכמות הכוללת ויתר הנסיבות המלמדות על מעורבות בשרשרת הפצת סמים עבריינית.

על כך מתווספים נתוני המשיב: המשיב הורשע בחודש מאי 2023 בעבירות סמים (גידול, גניבת חשמל והחזקת סם שלא לצריכה עצמית), בגינו נדון לעונש מאסר. עונש זה הופחת בהסכמה במסגרת רע"פ 3091/24 בתאריך 10.7.24 לתשעה חודשי מאסר אותם ירצה המשיב בעבודות שירות, וכן צו מבחן למשך שנה וזאת בשל מאפייני המשיב וההליך השיקומי שעבר והמלצת שירות המבחן. הנה כי כן, בעת מעצרו המשיב עדיין מרצה עונש מאסר בעבודות שירות בגין עבירות סמים ועדיין מצוי תחת צו מבחן וכן קיים מאסר מותנה. נתונים אלה, בשקלולם, אמורים היו להביא להחלטה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים על אתר.

8. אלא שלא ניתן להתעלם מהפער שנוצר במקרה זה בין עניינו של המשיב ובין נאשם 2 שבכתב האישום. עיון בתיק מלמד, כי בתאריך 22.5.25 במסגרת דיון בבקשה שלישית להארכת מעצרו של שני הנאשמים לצרכי חקירה החליט בית המשפט להבחין בין השניים, בעיקר בשל ההבדל בנתוני הרקע שלהם, והורה על המשך מעצרו של המשיב שבפניי ועל שחרורו של נאשם 2 בתנאי מעצר בית מלא עד תאריך 28.5.25. ערר שהגישה המדינה על החלטה זו נדחה (עמ"י 58611-05-25; במסגרת הערר המדינה לא ביקשה כי ייקבע מועד מאוחר יותר לפקיעת התנאים המגבילים).

המדינה טענה בדיון בפניי, כי התנאים פקעו עוד בטרם התיק הועבר ליחידת התביעות, ועל כן לא הוגשה בקשה בעניינו של נאשם 2. ב"כ המשיב העיר שלא כך הדבר. על כן העובדות נבחנו על ידי.

לאחר בדיקה נמצא כי הצדק עם ההגנה: מהתיק עולה כי בעת דיון בבקשה רביעית להארכת מעצרו בתאריך 27.5.25 הוגש לבית המשפט מזכר השלמות של יחידת התביעות בעקבותיו המעצר של המשיב הוארך בהסכמה עד תאריך 1.6.25 (שאז המעצר הוארך פעם נוספת בהתאם להצהרת התובע שהוגשה עד תאריך 4.6.25). כלומר, התיק הועבר לעיון תובע עוד בטרם פקעו התנאים בעניינו של נאשם 2 וההחלטה שלא להגיש בקשה להארכת התנאים המגבילים בעניינו של נאשם 2 התקבלה בפועל על ידי תובע ולא על ידי היחידה החוקרת.

כך נוצר מצב, שמי שבעניינו תשתית ראייתית מבוססת לפחות כמו זו של המשיב שבפניי, משוחרר ללא כל תנאי. בעוד שבעניינו של המשיב הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים. ויודגש, כי מבחינת עילת המסוכנות כפי שנלמדת מנסיבות המעשה - אין הבדל בין שני הנאשמים.

9. השאלה היא, האם תרומתו הייחודית של המשיב לעוצמת עילת המעצר הנובעת מנסיבות העושה די בה כדי להצדיק את הפער שנוצר בין שני הנאשמים (נאשם 2 הוא צעיר בן 20 ללא הרשעות קודמות). לאחר בחינת הדברים יש להשיב על הדברים בשלילה. ההבדל בנסיבות האישיות בין שני הנאשמים צריך היה להיות מתורגם להבדל בבחינת אפשרות השחרור לחלופה, מהות החלופה ודרך בחינתה, אך הפער כפי שנוצר כעת אינו מידתי.

מסיבה זו, ואך ורק מסיבה זו, מצאתי לנכון לאפשר למשיב לשכנע את בית המשפט כי אין מקומו מאחורי סורג ובריח. זאת, לאחר שיתקבל בעניינו תסקיר שירות המבחן אשר יבחן את החלופה המוצעת לפיקוח המשיב על ידי הוריו (או מפקחים אחרים ככל שיוצעו כאלה). שירות המבחן יתייחס במסגרת התסקיר גם לאפשרות כי המשיב יעצר בפיקוח אלקטרוני וכן יתייחס להיכרות עם המשיב מהעת האחרונה במסגרת צו המבחן שהוטל עליו בהליך קודם.

התסקיר יוגש עד תאריך 4.8.25. הדיון הקבוע למחר, 11.6.25 מבוטל ויתקיים לאחר קבלת התסקיר בתאריך 10.8.25 בשעה 09:00 בפניי. הנאשם יוזמן לדיון משב"ס.

המזכירות תודיע לשירות המבחן ותעקוב אחר קבלת התסקיר במועד.

המזכירות תעדכן יומן ותודיע לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ה, 10 יוני 2025, בהעדר הצדדים.